

UZASADNIENIE

Powód A. P. wniósł min. o zasądzenie od pozwanego (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwoty 650 zł.

W treści uzasadnienia pozwu wskazano, że powód, który jest osobą całkowicie ubezwłasnowolnioną zawarł z pozwanym umowę pożyczki nr (...), bez zgody swego opiekuna prawnego. Na podstawie tego stosunku prawnego wpłacił na rzecz strony pozwanej kwotę objętą żądaniem, która nie została mu zwrócona (pozew – k.2-5, pismo k.45).

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) Bank S.A. z siedzibą w W. uznał powództwo w całości oraz wniósł o nieobciążanie pozwanego kosztami postępowania, na podstawie art. 101 k.p.c.

W uzasadnieniu zaznaczono, że powód, jako osoba całkowicie ubezwłasnowolniona nie mógł zawrzeć ważnej umowy z poprzednikiem prawnym pozwanym pozwanego – Finanse (...) spółką z o.o. Konsekwentnie spółka ta nie mogła ważne przenieść na pozwanego wierzytelności wobec powoda, a zatem świadczenia spełnione przez powoda na rzecz pozwanego były nienależne i jako takie podlegają zwrotowi. Pozwany podkreślił, że nie dał powodu do wytoczenia powództwa, zasadnym jest zatem nieobciążanie pozwanego kosztami procesu, na podstawie powołanego uregulowania. Zazaczył, że dokona niezwłocznej wypłaty dochodzonej kwoty na rzecz powoda po wskazaniu przez niego nr rachunku bankowego (odpowiedź na pozew k.53-54).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Już na wstępie porządkująco zaznaczyć należy, że przedmiotem rozstrzygnięcia w wyroku częściowym z dnia 10 grudnia 2014 r. było wyłącznie żądanie obejmujące zapłatę kwoty 650 zł, która uiszczona została przez powoda na rzecz pozwanego, na podstawie umowy pożyczki nr (...).

Okolicznością bezsporną w niniejszej sprawie było, że powód zawarł z poprzednikiem prawnym pozwanym pozwanego – Finanse (...) spółką z o.o. w W., wskazany stosunek prawny, na podstawie wniosku z dnia 12 kwietnia 2013 r. Przedmiotem umowy pożyczki była kwota 2 825 zł, a wraz z jednorazową opłatą z tytułu ubezpieczenia na życie – kwota 3 205,86 zł. Kwota pożyczki została wypłacona na rzecz podmiotu trzeciego – (...) spółki z o.o. w T., tytułem zapłaty ceny za sprzęt elektroniczny-laptop F.. Kwestionowanym nie było również, że powód w wykonaniu wskazanej umowy pożyczki, dokonał następujących wpłat na rzecz pozwanego: w dniu 5 grudnia 2013 r. w kwocie 50 zł, w dniu 14 października 2013 r. w kwocie 100 zł, w dniu 16 września 2013 r. w kwocie 100 zł, w dniu 14 sierpnia 2013 r. w kwocie 100 zł, w dniu 15 lipca 2013 r. w kwocie 100 zł, w dniu 12 czerwca 2013 r. w kwocie 100 zł i w dniu 15 maja 2013 r. w kwocie 100 zł, tj. w łącznej kwocie 650 zł (okoliczności niesporne, dowody: zaświadczenie pozwanego o dokonanych wpłatach k.32, wniosek o zawarcie umowy pożyczki wraz formularzem informacyjnym i ogólnymi warunkami umowy k.10-15, faktura k.9).

Niewątpliwym jest również, że powód A. P. jest od 1999 r. osobą całkowicie ubezwłasnowolnioną, a jego opiekunem prawnym jest B. M. (dowód: zaświadczenie k.46).

W świetle przedstawionych niespornych okoliczności faktycznych nie może budzić wątpliwości, że powód, w chwili zawierania umowy pożyczki, nie miał zdolności do czynności prawnych (art. 12 k.c.), a w konsekwencji wskazana czynność prawna dotknięta była sankcją bezwzględnej nieważności (art. 14 par. 1 k.c.), przy czym niewątpliwym jest, że nie zachodzi w niniejszej sprawie wyjątek przewidziany w art. 14 par. 2 k.c., bowiem umowa pożyczki, obejmująca wskazaną kwotę i cel z pewnością nie jest umową powszechnie zawieraną w drobnych bieżących sprawach życia codziennego. Powoduje to, że świadczenia spełnione przez powoda, we wskazanej niespornej wysokości, muszą być uznane jako nienależne, w rozumieniu art. 410 par. 2 k.c. i jako takie podlegają zwrotowi na jego rzecz, na podstawie art. 405 k.c., w myśl którego kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Pozwany w odpowiedzi na pozew uznał tak określone powództwo i tym oświadczeniem procesowym Sąd był związany, stosownie do art. 213 § 2 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że brak było jakichkolwiek podstaw do uznania, w świetle przedstawionych okoliczności faktycznych i prawnych, że ta czynność procesowa jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Podzielić należy zapatrywanie strony pozwanej, że w stanie faktycznym ukształtowanym w niniejszej sprawie brak było podstaw do obciążenia go - na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c.- kosztami sądowymi, od których uiszczenia powód był zwolniony. Pozwany uznał bowiem przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu, a nie zostało również wykazane, że dał podstawy do wytoczenia sprawy, a zatem nie sposób przyjąć - przy odpowiednim zastosowaniu art. 101 k.p.c. - że winien on być obciążony wskazanymi kosztami sądowymi.